

TYÖLÄISTEN TÄYTYY ITSE TAISTELLA VAPAUTENSA

LENNEKÖ olemassa montakaan palkkatyöläistä nykyaikana, joka ei olisi tyytymätön olosuhteisiin.

Tuskinpa kukaan suorainen palkkatyöläinen, joka saa tuntea kapitalistisen riiston vaikutuksen sen räikeimmässä muodossa ja joka n.k. "huonoina aikoina" on joutunut olemaan työttömänä, kerrjäämään, näkemään nälkää, kärsimään kurjuutta, elämään almuilla j.n.e. väittäisi että nykyisissä olosuhteissa ei olisi mitään korjattavaa. Tuskinpa todellakaan enään sellaista voisi löytää palkkatyöläisten joukosta. Tuskinpa todellakaan niitä nykyisiin oloihin tyytyväisiä työläisiä on kapitalistisessa yhteiskunnassa ollenkaan olemassa, huolimatta siitä, että kapitalistien kontroleeraamat sanomalehdet y.m. koettavat uskottaa ja todistella sellaisiakin työläisiä vielä löytyvän. Nämä samat kapitalistilehdet ja heidän kätyrinsä uskottavat myöskin että työ ja pääoma voivat päästä sopusointuun ja että joissakin paikoissa tällainen tilanne olisi jo saavutettu y.m.s. Tämä on kuitenkin niin paksua pötyä, että kukaan ajatteleva työläinen ei anna sille nykyään enään minkäänlaista arvoa. Nykyään aivan ilman liijottelematta voidaan sanoa työläisten, etenkin tällaisena aikana mikä nytkin on vallitsevana, olevan tyytymättömiä olosuhteisiin yleensä, napisevan palkan alennuksia, työpäivän jatkamista y.m. kiristystoimenpiteitä vastaan. Yleensä ovat työläiset sitä mieltä, että jotakin pitäisi tehdä, jotakin pitäisi toimia näiden epäkohtien poistamiseksi ja häikäilemättömien sortotoimenpiteiden estämiseksi.

Tällaisessa tilanteessa ja tällaisten kysymysten ilmetessä työläiset aivan vaistomaisesti tuntevat yhteenliittymisen tärkeyden. He tuntevat omien sekä toisten kokemusten perusteella, että yksilöinä eivät he voi itseään puollustaa, vaan että he ovat pakotettuja nöyrästi alistumaan työnantajien määräämiin ehtoihin, ja olemaan täydellisesti heidän vallanalaisuudessaan olevia alistuvaisia, tahdottomia orjia. Tämä täl-

Kapitalistiluokka vaatii, että työläisten tulee olla kiitollisia herralleen joka näki hyväksi rosvota heidät puti puhtaiksi.

lainen asiantilanne pakottaa työläiset ajattelemaan joukkopuollustustoimenpiteitä. Se herättää heissä järjestäymishalun ja saa heidät muodostamaan järjestöjä ja järjestyneinä puolustautumaan riistäjiään vastaan.

Että työläiset turvautuvat järjestettyyn voimaan ja sen avulla pyrkivät puollustamaan itseään, ei ole mikään nykypäiväinen ilmiö, vaan voidaan sanoa sen olevan yhtä vanhan kuin luokkaeriavaisuudetkin ovat yhteiskunnassa, tai kun ihmiset ovat jakautuneet luokkiin — köyhiin ja rikkaihin, riistäjiin ja riistettäviin. Itsensä puolustamisen vaisto on työläiset pakoittanut kaikkina aikoina liittymään yhteen, turvan vanhan kuin luokkaeroavaisuudetkin ovat voimana tänäkin päivänä. Järjestäytymisen merkityksen ovat työläiset kaikkina aikoina joutuneet olosuhteiden pakoittamina huomaamaan ja niin täytyy se työläisten tulla vielä nytkin huomaamaan.

Nykyaikainen kapitalistiluokka on kuitenkin varustautunut kaikella tavalla tehdäkseen tehottomaksi työläisten järjestöjen vaikuttavuuden. Sen vaikutuksen voidaan sanoa olleen tekijänä siihen, että työläisten järjestäytyminen ei ole suuremmissa määrin kehittynyt ajan mukana. Työläisten järjestäytymismuoto voidaan sanoa olevan suurimmalta osalta vanhanaikaista, mikä ei enään vastaa tarkoitustaan tänä päivänä. Kapitalistit käsittäes-

sään olevansa kokonaan kykenemättömiä vastustamaan työläisten järjestettyä voimaa, jos se saa muodostua kehityksen mukaiseksi, ovat palkanneet kätyrinsä johtamaan työväestöä ja estämään työväen järjestöjen kehitystä heille vaarallisiksi.

Kapitalistien palkkaamat johtajat, n.k. suurmiehet, "työväen ystävät," tekevät kaikkensa tänä päivänä estääkseen työväenjärjestöt kehittymästä vallankumoukselliseksi, t.s. nykyaikaista kehitystä vastaaviksi. (On otettava huomioon että nykyistä kehitystä vastaavan työläisten järjestön täytyy olla vallankumouksellisen, tai sellaisen minkä pyrkimyksenä on kapitalismin kukistaminen ja työläisten kontrolleeraaman tuotantjärjestelmän rakentaminen, siksi koska kapitalismi on tullut kykenemättömäksi tuotantoa harjoittamaan, tai tyydyttämään ihmiskunnan välttämättömiä tarpeita, joten sen kukistaminen on välttämätön tehtävä työläisille.)

Tämän taantumuksellisten kapitalistien kätyreinä toimivain johtajain vaikutuksen voidaan sanoa olevan suurimpana syynä siihen että työväenjärjestöt pysyvät merkityksettöminä, joten niiden avulla työväestö ei enään onnistu saamaan muuta kuin katkeraa pettymystä osakseen. Näiden vanhoillisten ammattijärjestöjen julistamat lakot melkein poikkeuksetta hävitään nykyään. Ne järjestöt ovat voimattomia estämään palkkojen alentamista, työpäivän pitentämistä y. m. kapitalistien pyrkimystä riiston tehostamiseksi. Näiden järjestöjen voidaan sanoa olevan ainoastaan nimellisesti työväenjärjestöjä, mutta käytännöllisesti ei niistä ole työväestölle hyötyä, vaan sen sijaan ne ovat hyödyllisiä monessa suhteessa kapitalisteille. Ne jarruttavat työläisten kehitystä ja estävät heidän itsenäistä toimintaansa luokkataistelussa. Niiden avulla saadaan työläiset petetyksi, uskottamalla, että te olette järjestyneitä ja teillä on valta tehdä kaikki mitä ikänä työväen järjestetyn voiman avulla voidaan tehdä. Kuitenkin kun tulee kysymys yhtenäisestä työläisten taistelusta näiden vanhoillisten järjestöjen avulla niin siitä ei tule koskaan mitään. Yhden ammattialan työläiset voivat kylläkin mennä yksimieli-

sesti lakkoon, mutta jo toisenlaista työtä tekevät työläiset samassa teollisuudessa ovat estetyt siitä vissin määrääjän kestäväällä työsopimuksella ja monilla muunlaisilla tempuilla. Sitten kuin yksi ammattiala on aikansa ollut lakkotilassa ja työläiset hävinneinä palaavat takaisin työhön, antavat johtajat vasta toisen osan työläisistä ruveta yrittämään j.n.e. Tällaisella toiminnalla saadaan työväestö väsyneeksi ja kyllästyneeksi, joten kuluu taas pitkän aikaa ennenkuin siinä ilmenee haluakaan ryhtyä uusiin taisteluyrityksiin.

On surkuteitava tosiasia, että niillä taantumuksellisilla ja suorastaan työläisille vahingollisilla järjestöillä on vielä varsin suuri kannatus työväestön keskuudessa. Enemmistö järjestyneistä työläisistä maailmassa kuuluu niihin ja luottaa niissä kapitalistien käskyläisinä toimiviin johtajiin. Työläiset luottavat näiden ovelain johtajain lupauksiin, huolimatta siitä, että he ovat harvoin nähneet niiden toteutuvan. Työläiset odottavat ja tässä odotuksessa kuluu aika vuodesta vuoteen, jolla ajalla tulisi työläisten yksimielisesti avustaa todellisten vallankumouksellisten tovereinsa jo parhaillaan käymää taistelua kapitalismin kukistamiseksi.

Amerikassa esim. voidaan sanoa näillä taantumuksellisilla, kapitalistien renkeinä toimivain johtajain kontrolleeraamilla järjestöillä olevan niin suuri vaikutus, että ne saattavat tämän maan työväen luokkatouminnan kerrassaan vähäpätöiseksi. Niinkin taantumuksellisella järjestöllä kuten A. F. of L. liitto on, jonka juuri hiljan pidetyssä konventsiionissa hyljättiin johtavan masiinan toimesta kaikki vähemmänkin edistysmielisyyttä osottavat ehdotukset, jotka esim. muiden maiden vanhoillisimmatkin työväenjärjestöt ovat jo vuosia sitten hyväksyneet, on vielä miljooniin nouseva jäsenmäärä. Vielä miljooniin nouseva palkkatyöläisjärjestö kuuluu järjestöön joka viimeisessä konventsiionissaan päätti olla tunnustamatta naisten tasa-arvoisuutta työväenjärjestöissä. Mikä päätti kieltäytyä olemasta minkäänlaisessa yhteistoiminnassa muiden maiden palkkatyöläisten kanssa, missä häväistiin Venäjän vallanku-

mousta ja mustattiin sen puolesta taistelleita mailman työläisiä; missä päätettiin lietsoa rotuvihaa työläisten keskuudessa; missä päätettiin että työläisten on pyrittävä sovintoon työnantajain kanssa; missä vallittiin neljännenkymmenennen kerran jo monet kerrat kapitalistien häikäilemättömäksi käyriksi todistettu Gompers presidentiksi j.n.e. Niin on vielä taantumuksen valta voimakas Amerikan palkkatyöväestön keskuudessa, että tällainen voiolla mahdollista, mutta kaipa sekin osottaa, että kapitalistinen kehitys on korkein tässä maassa, joten sillä on etevimmät palvelijatkain joiden ansioksi on luettava, että työläisten luokkatoiminta on voitu pitää niin vähän merkityksellisenä.

Vallitseva n.k. "huono aika" mikä on yleinen kaikissa kapitalistisissa maissa, tulee kuitenkin olemaan pakoittavana voimana työläisten itsenäiselle toiminnalle. Ne pettymykset mitä työläiset saavuttavat tänä päivänä yrittäessään taistella kapitalistien kiristystoimenpiteitä vastaan vanhoillisten ammattiunionien avulla pakoittavat työläiset ajattelemaan tehokkaampaa järjestäytymismuotoa ja tehokkaampaa taistelutapaa. Työläiset, huomatessaan että vanhoilliset järjestöt eivät voi turvata heitä ensinkään, joutuvat väkistenkin tutkiimaan missä on syy olemassa niiden voimatomuuteen j.n.e. Selvänä esimerkkinä tästä voidaan pitää sitäkin että A. F. of L. liiton jäsenmäärä oli viime vuoden ajalla lähes kahdella sadalla tuhannella alentunut. Tämä on tapahtunut ajalla jolloin radikaalisten työväenjärjestöjen jäsenmäärä kohoaa, sillä juuri nyt pitäisi työläisten tuntea järjestymisen tarve ja turvautua yhteistoimintaan.

Nykyinen tilanne opettaa työläisille paljon. Se opettaa heitä ajattelemaan asemansa ja se opettaa heitä toimimaan tehokkaimmalla tavalla asemansa parantamiseksi. Taantumukselliset johtajat eivät voi enään pitää työläisiä rauhallisina. Nälkä pakoittaa heidät kapinoimaan ja johtaa

heidät toimimaan itsenäisesti, ilman johtajia.

Katkeran kokemuksen opetukset näyttävät sitten olevan kaikkein tehokkaimmat työläisille, sillä muuten eivät he voi tulla täysin tietoisiksi siitä, että heidän itsensä on toimittava omaksi hyväkseen, että heidän itsensä on itsensä vapautettava, sillä kukaan muu ei sitä tule tekemään eikä voikkaan tehdä.

Amerikan palkkatyöläisillä on tilaisuus toimia itsenäisinä I. W. W. liitossa, sillä se on järjestö johon eivät voi päästä muut kuin palkkatyöläiset. Tämän järjestön pyrkimyksenä on kapitalismin täydellinen kukistaminen ja se toimii tämän päämäärän saavuttamiseksi kaikilla niillä keinoilla mitkä milloinkin huomataan kaikkein tehokkaimmiksi. Tämä järjestö tekee tehokasta työtä sen eteen, että koko mailman palkkatyöläiset saataisiin järjestetyiksi yhteen voimakkaaseen luokkataistelurintamaan. Tämän järjestön edustaja on parhaillaan Moskovassa rakentamassa teollista kansainvälistä, minkä perustava kongressi on parhaillaan koolla. Tämä järjestö on ruvennut saavuttamaan entistä suuremmissa määrässä palkkatyöläisten kannatuksen. Sadottain on viime viikkojen ajalla liittynyt uusia jäseniä, mikä todistaa sitä että työläiset alkavat käsittämään sen merkityksen.

Kuitenkaan ei ole tämän järjestön kasvaminen niin nopeaa kuin olisi toivottavaa, joten sentähden jokaisen järjestöön kuuluvan jäsenen olisi toimittava tehokkaammin. Tämän järjestön merkitys täytyy tehdä selväksi Amerikan palkkatyöläisille. Kaikenlaisten kapitalistien käyriä vastaan ennakkoluulot tätä järjestöä vastaan täytyy saada poistetuksi työläisistä. Heille täytyy saada selväksi, ettei heidän tule luottaa johtajiin, "työväen ystäviin" y.m.s. vaan ainoastaan omaan itseensä ja itse toimia järjestössään oman luokkansa vapauden, oman asiansa, omien etujensa puolesta.

N. N.